باتور ملت
(د سلیمان لایق قصیده چې د کوزې پښتونخوا شاعر، غني خان ته یې لیکلې)
Ketabton.com
اېډېټ او برېښنايي کول: احسان علي شفيق او زرغونه علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصيده

دا زمونږ د سترګو وړاندې «غني» ګوره څه تيرېږي؟
يو باتور ملت غر قيږي، يو مضبوط وطن نړېږي
يــــوه دنيا د بــرم بــذل، يـــوه دنـــيا د مــيړنــيـو
دغـروب په لـوري درومي، د تاريخ له پاڼو لوېږي
پاس دستورو راڼه څاڅکي، راته ښکاري اوښکې اوښکې
د آسـمان په شــنو غومـبرو، لارې لارې را بـهيږي
سر چې ږدمه پـه سـر وېږدي، هـيبتناک غـږونـه اورم
ته وا ځـمکه په منځ دوه شـوه، افغاني وطن ډوبيږي
يا آسمان زمونږ په ويـر کې، ښکته پرېـوتـه پـه ځمکه
يا قيامت په ځمکه جوړ شو، ولاړ غرونه هـواريږي
« ايمل » رېږدي پـه لحد کې، له غـصې دزړه پـه تـبه
چې مغل پـه خـيبـر وخـوت، افريدی لا نـه پـوهـيږي
د شـنلې پـر ځای له دښـتو، تېرې تـورې زرغـونيږي
د اوبـو پـر ځای لـه غـرونو نه سـرې ويـنې را بـهيږي
د باران پـر ځای له وريځـو، تـندرونه را کـوزيـږي
د رحمـت پـر ځـای لـه هسـکه، غـضبونـه نـازليـږي
" شمر" ښکته پورته دانګي، سترګې رډې توره کښلې
نـه يې سترګې لـه چا سوځي، نه يې شرم له چا کيږي
«زينب» چيغې کړې چې ربه، ته لا څه ته ورته ګورې

د «حسين» په زخمي زړه کې، د يزيد خنجر ځليږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه بې پته شوو جنګونه، څه بې هوده شوو ننګونه
تـو لعنت په دې شـملو شه، لا دي جـګې نه شـرمېږي
دا د چرګ لکۍ ته ورته، شملې واچوئ په مځکه
دا د شــرم او مــاتې نـښې، پـښـتـنو تــه نــه ښـایـېږي
شـمله هـغـلته شمـله وي، چـې پـه نـر بانــدې وي لکـه
اوس په هر کدو جګېږي، اوس په هر اجړا ښورېږي
خدایه دا دې څه را وکړه، چې یو نر دې راپرېښود
هـر کـمره تـه چـې تکـیه شـوو، لکه شـګه را شـړیـږي
یو«میرویس» په مونږ کې نشته، چې ګرګین لارې ته سم کړي
یو «شیرشاه» راپورتـه نـه شو، چې مغل ته ودرېږي

پروني ملا ته ګوره، چې ټوک خور وو سقاط خور وو
اوس چې خصم دافغان شو، پـه سـرو زرو کې ډوبېږي
لـویـه خیـتېه غـټه کـونه، نـرۍ پښې بـبـره ږیــره
ویته خوله بې شرمه سترګې، لکه مچ هرڅه کې لوېږي
متـکـور ماغزه د تیږې، بې فرهـنګه بې ادبـه
چې تبلیغ کوي نـڅـیـږي، چې قران لـولي شـشـنـیږي
په اسلام کې لارې باسي، زموږ دخاورې بر بادۍ ته

دین اخوان ته یو دکان دی، چې هر څه په کې خرڅیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څه بلا اخته کړه، زمونږ په دې بد مرغو خلکو
نه له تا څخه ډارېږي، نه له دوی څخه شرمېږي
اوس چه حکم د ملا شو، دکابل په پاچاهي کې
هر ساعت په چا ور دانګي، هره ورځ په چا ورلوېږي
د افغان په قتل اخلي، سره پونډونه شنې ډالرې
پښتو پرېږده چې ترې تللې، له ایمان سره خرڅېږي
باندې سپین په منځ کې تور دی، نګه اور دی نګه اور دی
په هر تار کې یې د رېږې، شیطان سپور دی او نڅېږي
هر چړی په چړ چوبي کې، پاچاهي خوبونه وینې
انګریزی لنچر په غاړه ، په لار ځي ته وای نڅېږي
چې پرون یې دمولې، رنې خاورې خوسکو ته
اوس په بره پښتونخوا کې، په انسان باندې سپرېږي
زما زړه پولی پولی دی، زما سا لمبه لمبه ده
چې دا توره خپکی به؛ له مونږ کله پور ته کېږي
جهاد لوښی د فساد شو، مولانا صاحب جلاد شو
دین دولت دواړه برباد شو، د ده زړه لانه سړېږي
زمونږ کور دشرارت شو، افغاني وطن غارت شو
دا زمونږ د سترګو وړاندې، «غني » ګوره څه تېرېږي
مونږ زغمل چې رانه لوټ شي، څه چې شته دي بې ناموسه
تورې خاورې مو په خوله شه، اوس هغه رانه لوټېږي
د یوې میاشتې تازه ناوې، دشهید پر قبر ژاړي
وایي کوم جهاد ته مړشوې، ځواب ووایه چې ځنډېږي
تا چې سر په چا دو کړی، هغه غواړي چې ما لوټ کړي
ماور بولي هغه ځای ته، چې شیطان ځنې شرمېږي
زه چې ستا له غمه ژاړم، هغه څاري زما سترګې
سر را پورته که شهیده، ارمانونه دې رژېږي
افغاني درنې بیبیانې، چې په پټ عزت خوندي وې
د جهاد تر بیرغ لاندې، بربنډېږي لیلا مېږي
هر عرب خریدار شوی، زمونږ د خوندو او خور لڼو
مولانا صاحب یې پلوري، نه شرمېږي نه ځورېږي
تر څارویو وړیا شوې، پښتنې په منډوې کې
دڅارویو هم څه دود وې، چې په چا باندې خرڅېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه دا لا څه تالان دی، چې په خپل وطن یې وینم
چې خپل سپي په پردی ننګه، افغانانو ته غپیږي
چې له زړه د «کنشکا» نه، شنې لوخړې ځي آسمان ته
چې جمرود دسرو په بلخ ې، د«یما» له سره لویږي
"ګرګین" ویوست تېغ د ستې، د افغان ننګي کهول ته
د « میرویس» لیڅه بېواکه، تېرې تورې ته غځیږي
په لاس نه ورځي بې خاورو، نه یې تېغ نه یې لښکر شته
هم لښکر هم یې تېغونه، د وطن پر ضد جنګیږي
خدایه څرنګه بدل شوو، د افغان درانه خویونه
په هر چا چې مونږ تکیه شو، پر پردیو پلورل کیږي
د وطن په حق کې نه کا، تش د خیر یوه خبره
خو د خپل مطلب د پاره، د هر سپیي پښو ته لویږي
په هر ځای چې باران راشي، زمونږ خره یوسي له مخې
په هر خوړ چې سیلاب وځي، زمونږ وره ته را سمیږي
په هره سیمه چې برېښنا شي، تندر پرېوځي زمونږ په کلي
په هر رود چی توفان راشي، زمونږ کور ته راسیخیږي
په ډالرو باړه شوي، که غلجی که دورانی دی
پښتانه او پښتو دواړه، هسې ښکاري چې ختمیږي
د احمد په ګور یې تو کړې، تورې ناړې د ینګیو
دا چې پلار له ګریوان نیسي، دا چې ورونو ته ګواښیږي
مونږ ته ټول جهان دوزخ دی، چې وطن مو په کې نه وي
مونږ ته هر وطن سقر دی، چې افغان په کې ځوریږي
مونږ ته هر "شابه" پیغور دی، چې دشمن یې راته وایي
مونږ ته هر سلام لعنت دی، چې په سپکه په مونږ لویږي
مونږ ته هر ګوله مرګی دی، چې دبل په ست یې ژوو
مونږ ته هر ګوټ هلایل دی، چې د بل جام نه تویږي
مونږ ته هر مشر دشمن دی، چې په مونږ یې رحم نشي
مونږ ته هر افغان پردی دی، چې پردي سره یو کیږي
موږ ته هر ملک تلک دی،چې زموږ په سر روپی خوري
موږ ته هر ملا بلا دی، چې په خلکو نه رحمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جگې جگې ساقي راشه، پس له عمره را پخلاشه
په چوپتیا کې مو غوغا شه، چه مجلس را نه سړیږي
د ځوانی نوبت مې تېر شو، کوم چې تېر شو هغه هېر شو
اوس را ونیسه دا پاتې، چې قطار رانه تیریږي
که مطرب او رباب نه وي، که مستي او شباب نه وي
که د مینې عذاب نه وي، عمر بد کړې چی اوړدیږي
هوښیاري یوه تنهایي ده، تنهایي یوه تباهي ده
په ترخو اوبو مې ډوب کړه، ګنې زما جاله ډوبیږي
په مستی کې را چارپېر کړه، یوه کېږدی دخورو ځښو
چې شپې ورځې را نه تښتي، چې کاروان را نه بېلیږي
د پسرلي په شکلې یاد ، جام ته تویې کړه سکروټې
چې ګلونه را ته ژاړي، چی خزان راته ګواښیږي
دځوانی په باغ مې راغله، دزړښت دماښام لړه
پیالې ډکې کړه له مخې، عمر تښتي نه ودریږي
ساقي ستړی یم له ژونده، لږ مې خلاص کړه له دې بنده
ګنې وژني مې دا تنده، چې ګړی ګړی زیاتتیږي
هومره راکړه چې پې ورک کړم، سر له پښو، پښې له سره
چې «غني»(۱) را څخه تښتي،« بېنوا»(۲) رانه پټیږي
چې خورې صحرا ته ووځم، لېونی د لېونیو
چې مستي را کې نخیږي، چې جنون راته خندیږي
چې مرغان د خړو دښتو، راته ووهي وزرې
چې زرکان راته غریږي، چې هوسی را ته پنډیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه، نه خوشې ټوکه نه ده،« غني» لږ ورته دمه شه
دا خوب وړې را ویښېږي، دا پرېوتې را پاڅېږي
ګومان مکړه چې خالي شوه، د ساقي مینا له میو
لا د تاک په تاخانو کې، د انګور ښیښې ډکېږي
لا رباب سور شوی ندی، لا تش دوه دوره اوښتې
لا ساقي نوی راغلی، لا رندان نوی ګرمیږي
لا دځمکې تل کې اېشي، تللې وینې دځلمیانو
لا د دې تودو خاورو، سره ګلونه را غوړیږي
لازمونږ په ارادو کې، عشق د منډو غلی نه دی
شپه که هر څه توفاني ده، چراغونه لا بلیږي
لا وطن خلک را بولي، د میړانو معرکو ته
لا هغه ژبې ژوندي دي، چې تر هوډه قربانیږي
لا خوریږي نیمو شپو کې، دتوفان غاورې چیغې
لا د غرو له جمدرونو، سیلاوونه راکوزیږي
لا د وینو واټ پرانیستی، لیونتوب دی لیونو ته
لا په پښو کې دمستانو، ځنځیرونه سره شلیږي
لا د مځکې تناوونه، لاره باسي زلزلوته
لا په باد او برښنا کې، ګردشونه را رسیږي
لا د رزم ګرمې شته ده، زمونږ په متو کې د ننه
لا زمونږ په پښتون زړه کې، د«ایمل» وینه چلیږي
لا په جنګ د تخت او بخت کې، زمونږ لوبه ختمه نده
لا همت د« شیر شاهي» ته همایون له آسه لوېږي
لا د لوړو وریځو شا ته، عقابان وهي وزرې
لا په هسکو سر درو کې، افغاني زمري غوریږي
لا دخپلې خاورې مینه، مونږ ته وایي چې را پاڅئ
لا خوب وړې دپېړیو، له خوبونو را وښیږي
لا زمونږ په کلا ګانو، پښتني حیا خوره ده
لا زمونږ په دروازو کې، غیرتونه پا لل کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به بیا یوه غوغا شي، لکه ځاځکی په ځپو کې
یو سرکښه یاغي سیند شي، سمندر ته به رسیږي
دا به بیا سپېدې خورې کي، د اطلسو پالنګونه
د بلورو په بېدیا به، رود د وینو را خوټیږي
دا به بیا په لمر لویدو کې، د مرغانو سیل له ورایه
لکه سور بیرغ د فتحې، په سرو وړانګو کې رپیږي
دا به بیا زمزم ته رسي، د بیدیاوو جل وهلي
دا به بیا په جل وهلو، د رحمت باران وریږي
دا به بیا په مخه دانګي، دا زمونږ جنګي آسونه
دا به الوزي له کندو، دا به لوړو ته رسیږي
دا به اچوي له سویو، سرې سکروټې په تکل کې
دا به رسي تر هدفه، دا به خامخا بریږي
دا به بیا اباسین ابشي، ډوبوي به تورې کونې
تور پنجاب به وهل کیږي، له بنسټه به نړیږي
دا به بیا لنډۍ مستیږي، تن به باسي له بستره
پښتانه به را پاڅیږي، پښتونخوا به آزادیږي
دا به بیا د« احمد» چیغې، ریږدوي د لاهور مراندې
دا به بیا په کړاکړ کې د« بیربل» ژامې ماتیږي
دا به بیا« سیدال» راباسي، د مرګ توره په غوجرو
آخوندان به ترینه تښتي، امامان به ترې پټیږي
دا د قم چړیان به پوه شي، چې افغان د کار په ننګ کې
خپل پور نه پریږدی پردي ته، دا تقدیر دی نه بدلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

Contacts: m.facebook.com/zarghoon.ali

m.facebook.com/m.ihsan.ali.shafiq

Mobile number: 0770859047

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library